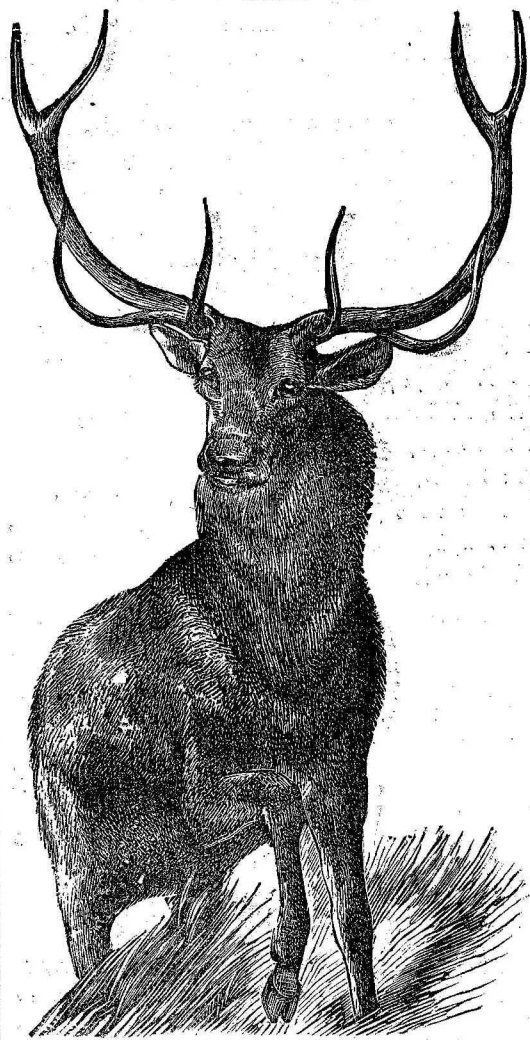

θαυμοῦ ἀπαντᾷται σχεδὸν εἰς κάθε βῆμα, καὶ προξενεῖ θάλασσαν καὶ πόνον εἰς πᾶσαν εὐαίσθητον καὶ φιλόανθρωπον ψυχὴν. Ἀγαπητά μου παιδιά, ὁπότεν ἡ πρὸς τοὺς γέροντας ἔλλειψις τοῦ σεβασμοῦ ἀρχίζῃ νὰ παρατηρῆται εἰς μίαν κοινωνίαν, πρέπει νὰ ἡξεύρητε ὅτι τοῦτο εἶναι πολὺ κακὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἐξαλειφθῇ θὰ ὁδηγήσῃ τὴν κοινωνίαν ἐκείνην εἰς τὴν ἀπώλειαν. Ὁ μὴ σεβόμενος τοὺς γέροντας παραβλέπει καὶ ἀμελεῖ ὅχι μόνον τὸ ἀπλοῦν καὶ λογικὸν αὐτοῦ καθήκον, ἀλλὰ παραβαίνει καὶ τὴν ῥήτην ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ὅστις λέγει,

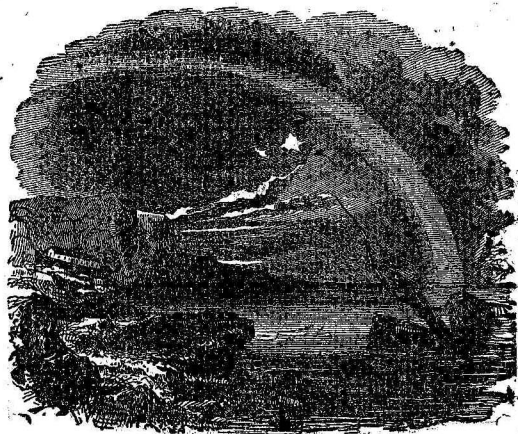
«Ἐνώπιον τῆς πολιᾶς θέλεις προσηκῶνσθαι, καὶ θέλεις τιμᾶσαι τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος, καὶ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεόν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.» — (Λευιτικὸν 19. 32.)

Ἡ ΕΛΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστάνει ἓν ἐκ τῶν

μεγαλοπρεπεστάτων καὶ μεγίστων ζῶων τοῦ γένους τῶν ἐλάφων. Περιπλανᾷται δὲ τὸ ζῶον τοῦτο εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Καρολίνας. Τὸ μὲν ὕψος αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀνύχων μέχρι τῶν ὤμων, εἶναι πέντε πόδες· τὸ δὲ μήκος ἀπὸ τῆς ρινὸς μέχρι τῆς οὐρᾶς εἶναι σχεδὸν ὀκτώ, πόδες. Τὸ ζῶον τοῦτο ὀνομάζεται Ἑλκη (Elk) ἢ ἔλαφος τῆς Καρολίνας.

Ἡ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΔΟΘΕΙΣΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΣΟΥ.

(Ἰδὲ Γένεσις Κεφ. 1. 5-8.)

«Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ, ἦτο διεφθαρμένη· διότι πᾶσα σὰρξ εἶχε διαφθεῖραι τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, τὸ τέλος πάσης σαρκὸς ἦλθεν ἐνώπιόν μου, διότι ἡ γῆ ἐνεπλήσθη ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ, θέλω ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.

«Κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ἐκ ξύλων Γόφερ.

«Καὶ θέλεις εἰσελθεῖ εἰς τὴν κιβωτὸν, σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ,

«Καὶ ἀπὸ παντὸς ζῶου ἐκ πάσης σαρκὸς, ἀνὰ δύο ἐκ πάντων θέλεις εἰσαῖε εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ νὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θήλυ θέλουσιν εἶσθαι.

«Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.

«Ταύτην τὴν ἡμέραν ἐσχίσθησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς μεγάλης ἀθύσου, καὶ οἱ καταρράκται τῶν οὐρανῶν ἤνοιχθησαν.

«Καὶ ἔγεινεν ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπληθύνθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσῆκωσαν τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ὑπεράνω τῆς γῆς.

»Καὶ ἐξηλείφθη πᾶν τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

»Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα ἐπὶ τῆς γῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.

»Καὶ ὀλιγόστευον τὰ ὕδατα μετὰ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

»Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἀραράτ.

»Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῶα.

»Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε.

»Δὲν θέλει πλέον ἐξολοθρευθῇ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ· οὐδὲ θέλει εἰσθαι πλέον κατακλυσμὸς διὰ τὴν φθοίαν τὴν γῆν.»

Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης.

»Θέτω τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.»

»Καὶ ὅταν συννεφώσω νεφέλην ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει φανῇ τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.

»Καὶ θέλω βλέπει αὐτὸ, διὰ τὴν ἐνθυμῶμαι τὴν παντοτεινὴν διαθήκην τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ παντὸς ἐμψύχου ζώου ἐκ πάσης σαρκὸς, ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς

*Πότε πρέπει τὸ παιδίον νὰ δώσῃ τὴν
καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν;*

Εὐγενὴς τις κυρία, διδασκάλισσα Κυριακοῦ Σχολείου, ἔκαμν εἰς τὰ μικρὰ κοράσια τῆς τάξεώς της τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν—πότε ἐν παιδίον· πρέπει νὰ δώσῃ τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην διαφόρους ἔλαθεν ἀποκρίσεις. «Ἐν μικρὸν κοράσιον εἶπεν ὅτι,—τὸ παιδίον πρέπει νὰ δώσῃ τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν, ὅταν γείνη δεκατριῶν ἐτῶν. «Ἐν ἄλλο δὲ εἶπεν ὅταν γείνη δέκα ἐτῶν. Ἄλλο πάλιν εἶπεν ὅταν γείνη ἑξ ἐτῶν. Ἐπὶ τέλους μικρὸν τι κοράσιον ἀποκριθὲν εἶπεν ὅτι «Πρέπει νὰ δώσωμεν τὴν καρδίαν μας εἰς τὸν Θεόν εὐθὺς ὅμα γνωρίζωμεν τὸν Θεόν.»

᾿Ωραία καὶ ὀρθοτάτη ἀπόκρισις.

Η ΥΓΕΙΑ.

Ἡ υγεία εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς τοῦ κόσμου εὐτυχίας. Ὁ πλοῦτος εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν τῆς υγείας. Δυνατὸν καὶ ἀντέχον σῶμα εἶναι ἀρκετὸν κεφάλαιον ὅπως ἀρχίσῃ τις δι' αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις. Νεὺς υγιὴς καὶ καλὴ κρίσις αὐξάνουσι πολὺ τὴν ἀξίαν του. Ἐχων τις αὐτὰ εὐκόλως δύναται νὰ προσπορίσῃται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ εὐφραίνῃται εἰς

τὸν καρπὸν τοῦ κόπου του, ἀφοῦ τὸν ἀποκτήσῃ. Λοιπὸν αἱ προσέχωμεν εἰς τὴν υγείαν ἡμῶν.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΟΣ.

Ἐνας γεωργὸς ἐμβαίνει εἰς τὸν οἶκον τοῦ κριτοῦ, Κλαίων καὶ τεταραγμένος πίπτει ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
—Τί ἔχεις; ὁ κριτὴς τῷ λέγει μ' ὕψος ἡγεμονικόν, Σῆκω, στάσου καὶ εἰπέ με ἂν τι ἔπαθες κακόν.
—Συμφορὰ πολλὴ συνέβη, ἔνα βῶδι σου κριτὰ,
'Απὸ τὸν 'δικόν μου ταῦρον ἐπληγώθηκα φορικτὰ,
Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ποία εἶναι ἡ ποινὴ,
Καὶ τί πρέπει νὰ σοὶ δώσω ἐπὶ ἀντιπληρωμῇ.
—Εἶσαι ἄνθρωπος κυττάζω τίμιος, εἰλικρινὴς,
'Απεκρίθη μὲ χαρὰν τοῦ ὁ κριτὴς ὁ εὐγενὴς,
Οὔτε τώρα θὰ νομίσῃς ἀδικίαν κατ' οὐδέν,
'Αν διὰ ποινὴν σου πάρω ἀπὸ τὰ 'δικὰ σου ἔν.
—Εἶναι δίκαιον· τῷοντι λέγει, καὶ ὁ χωρικὸς,
Πλὴν μὲ συγχωρεῖς τὸ λάθος—'Εξεφράσθηκα κακῶς.
'Ἐνα βῶδι ἰδικόν μου, πιστεύσέ με, ὦ κριτὰ,
'Απὸ τὸν 'δικόν σε ταῦρον ἐπληγώθηκα φορικτὰ,
Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὴν κρίσιν ὅπως ἐμὴ ζημιωθῶ
Μ' ἔνα βῶδι ἰδικόν σου πρέπει ν' ἀντιπληρωθῶ.
—Πλὴν ἐξέτασις εἰς τοῦτο, ἐκ τῆς ἔδρας ἐγερθεῖς
Πρέπει, φίλε μου, νὰ γίνῃ ὁ κριτὴς φωνάζ' εὐθὺς·
Νὰ κυττάσωμεν πῶς τρέχει, πῶς συνέβη τὸ κακόν,
Καὶ ἂν σχέσιν τινὰ ἔχῃ μ' ἄλλο περιστατικόν ...
Πᾶσα δὲ ἀνάγκη εἶναι καὶ τὸν νόμον ἐντελῶς
Νὰ ἰδῶ, νὰ ἐρευνήσω, ὥστε σφάλμα παντελῶς
Φύλατε, νὰ μὴ συμπεσῇ, ἂν ἰδῶ δὲ ὅτι σὺ
'Ἐχεις δίκαιον, ἀμείσως εἰν' ἡ μοῖρά σου χρυσή.
—Θυαμασία σου ἡ κρίσις! φεύγων κράζ' ὁ γεωργὸς;
Πῶς τὸ πρᾶγμα θὰ ὑπάγῃ βλέπω βλέπω ἐναργῶς;
Σὺ ὁ νόμος ἐλευθέρως νὰ ἀρπάξῃς ἀπατεῖ,
Νὰ πληρόνῃς ὁμῶς, φίλε, ἂν καὶ ἂν πολλὰ ζητεῖ.

ΑΓΑΠΗ ΛΑΜΠΙΣΗ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πῶς ὀνομάζεται ὁ πάππος τοῦ Δαυὶδ;
2. Ποία ἔγενε λευρὰ, διότι κατεφρόνησε τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ της;
3. Ποίαν συγγένειαν εἶχον οἱ γονεῖς τοῦ Μωϋσέως πρὸ τοῦ γάμου των;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκρίται τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρος καὶ Παίδων», ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεθνὴς οὐλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰακώβου Σ. Δοδάρ, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.